

Jeg vilde rask gaa forbi, da jeg uvilkaarlig standsede og lyttede: der lød Sang derinde fra. Ordene kunde jeg ikke skelne, men Melodien var saa gribende sørgmodig — en ensom Sjæls rørende Klagesang.

Et Vindue stod aabent. Og jeg saa bag Jernstængerne en bleg, mager Kvindekikkelse stirre ud mod mig.

Jeg kendte ikke denne Kvinde. Men Stemmen, som sang — denne bløde, klagende Kvindestemme — bar en Mindelse op i mig.

Jo, jo — jeg *kendte* denne Stemme — jeg *havde* kendt denne Kvinde — en Gang for Aar tilbage. Og nu huskede jeg ogsaa, det en Gang var bleven sagt mig, at hun opholdt sig *her*.

Ak ja, ja — —

Hurtig gik jeg videre, mens den Vanvittiges Sang lød efter mig — disse rørende, vemodig klagende Toner.

Jeg mindedes en frøstkold Vinteraften. Der skulde være Møde i Forsamlingshuset i B. *Hun* skulde tale.

Det var kort før Mødets Begyndelse. En Mand var i Færd med at tænde Lamperne — to store Bliklamper med brede Skærme, der ved Hjælp af en Snor blev hejset op under det skraa Bræddeloft.

Lamperne kastede et blegt, søvnigt Lys ned i den store Sal. Væggene laa i graat, skummelt Mørke. Men ned fra de buformede Bjælker hang Flag og Vimpler, som gød et sonende Skær over Rummets Uhygge.

Langs Væggene stod Bænke. Midtvejs var en Forhøjning, hvorpaa der stod et Bord. Omkring dette Bord var de øvrige Bænke anbragte, sidelængs og paa tvers af Salen.

Folk begyndte at komme. Mænd i Vadmæl og Klæde, med Piben placeret i venstre Mundvig, Koner og unge Piger, indhyllede i et Kaos af Tørklæder og Shavler, og halvvoksne Knøse, dampende paa deres Piber.

Bænkene omkring Forhøjningen fyldtes snart, og efterhaanden ogsaa de fjernere. En livlig Passiar begyndte. Det var noget nyt, at en Kvinde vilde tale.

Saa traadte *hun* ind.

Hun steg op paa Forhøjningen bag det lille Bord og begyndte.

Det var om Kvindesagen . . .

Hun talte om Kvindens Retsløshed og om den Uret, som Kvinden led ved Samfundets Fordom og Snæversyn. Der laa saa mange Opgaver og ventede paa Kvinderne. Men Kvinderne maatte dygtiggøres for at kunne tage disse Opgaver op.

Der var Kraft og Varme i hendes Ord. En Reformators Begejstring og Glød.

Folk undredes: At en Kvinde kunde tale saaledes!

Det var midt i Firserne. Stærke politiske Storme gik hen over Landet.

Hun berørtes stærkt af disse Storme.

Hun saa, hvor Landet ødedes under Stormens hængende Tog.

Og hun hørte Fængselsdørens Hængsler skribe — Landets bedste Mænd sattes under Laas og Lukke.

Al hendes Harm tændtes i Brand, hendes Harm mod Lovbruddet, Magtsproget, denne Trodsen af Folkets Vilje — intet Ord var for stærkt mod dem, der krænkede saa dybt det danske Folk.

Og hun skrev.

Glødende Ord var det. Skarp Protest mod Magtens Voldsherredømme. Men om man fængslede og domfældte — stykkevis eller skarevis — aldrig vilde det danske Folk lade sig bøje under Urettens Aag. . .

Folk undredes: At en Kvinde turde skrive saaledes!

Fængslets Døre havde ogsaa aabnet sig for hende. Artiklen havde bragt Dom og Straf over hende.

Hun havde Valg mellem en Bøde og Fængslet. Hun vilde lide.

Men hun var ikke stærk nok til at bære Lidelsen

Hendes frihedstørstende Sjæl led under Fængslets tunge Luft.

Og ene mellem Tænkeres Bøger og sine egne magtløse Tanker begyndte et Tungsind at sløre hendes Sjæl.

Lidenskabens Flamme blussede vel nu og da op. Men om hendes Tankes Glød havde en fanatisk Religiositet kastet sin Kaabe.

Hun vilde være Martyr. Som Petrus var det, som Paulus var det. Herligt at vidne om sin Tro fra Tagene!

Hun kom ud. Men hendes Kraft var brudt. Mer og mer sløredes hendes Sjæl af tunge Taager.

Saa var det endt paa Sindssygehospitalet.

Dér var Aar rundne bort.

Og nu hørte jeg hende synge i den stille Aften. Tungsindigt gribende lød det — en ensom Sjæls rørende Klage-toner.

Sørgeligt, om hendes Fængsel *derinde* skulde blive paa Livstid. A. J. E.

Vintermøderne begynder.

Den første Mandag i September aabner *Kvindelig Fremskridtsforening* sine Møder Skindergade 9, 1. Sal.

Foreningen, som blev stiftet i 1885 med det Formaal at vække og vedligeholde Interessen for sociale og politiske Spørgsmaal hos Kvinder, har stadigt holdt sit Formaal fast, men udvider i Vinter sine Møder til hver Mandag i Stedet for tidligere kun hveranden Uge.

Mange af Medlemmerne har ønsket ikke alene Foredragsaftener men ogsaa Klub-aftener, hvor man kunde komme sammen med Foreningsmedlemmerne, spise sin Aftensmad, spille Kort eller passiare.

Bestyrelsen har derfor sørget for, at der i Lokalet kan faas, hvad Medlemmerne ønsker at spise, samt Lejlighed til Selskabsspil.

Der vil ellers som sædvanligt blive afholdt større Foredragsmøder samt mindre Diskussionsmøder, som stadig tager Hensyn til de aktuelle Spørgsmaal, der sætter Sindene i Bevægelse.

Selvfølgelig vil *Kvindelig Fremskridtsforening* som altid særlig fæste sin Opmærksomhed paa alt, hvad der kan gavne Kvindernes Selvtændighed, og hjælpe dem til at vinde fuld borgerlig Ligestilling med Manden.

Enhver Kvindesagsven, Damer saa vel som Herrer, kan indmeldes ved et Medlem hos Foreningens Formand, Fru Johanne

Meyer, Naboløs 4, eller Kassereren Frk. F. Trier, Købmagergade 24, 2. Sal.

Kontingentet er 2 Kr. aarlig.

900 Kroner.

Den internationale Voldgifts- og Fredsforening har udsat en Præmie paa 900 Kr. for det bedste pædagogiske Læsestykke, der paa en for Barnet klar og anskuelig Maade kan fremsætte Fredens Velsignelser og Krigens Forbandelser.

Det Stykke, der tager Prisen, skal saa indsættes i Skolens Læsebøger, hvor som helst det kan lade sig gøre.

Om videre Oplysninger henvende man sig til Hr. Folketingsmand, Formand for den danske Fredsforening, Fredrik Bajer, til hvem ogsaa Prisopgaverne kan sendes.

Gamle Kongevejs Lejebibliothek.

Et af vore største og bedste Lejebiblioteker er paa Gamle Kongevej 98. Dets intelligente Chef er en Kvinde. Fru Gunst, en Datter af Banedirektøren i Vejle og gift med Filolog Gunst, blev for nogle Aar siden Enke med tre Børn. Men Fruen havde mange Kundskaber og en sjælden Energi, hun rejste til København og anlagde en Papirhandel og et Lejebibliothek. Naturligvis maatte der sættes Penge i et saa stort Foretagende, men Fruens Forretningsstalent faar dog Æren for Fremgangen i Forretningen.

De mange Tusinde Bind forøges aarlig med vor nyeste Literatur, baade af danske og fremmede Forfattere, i Originalsproget.

Papirhandelen er heller ikke ringe. Tre Damer er stadigt beskæftigede med at ekspedere. I det hele taget gør Forretningen et godt Indtryk; man finder hos Fru Gunst det sirlige og smagfulde, som er Kvinderne egent, og savner ikke det forretningsmæssige, som man ellers mener, Kvinderne mangler.

Vi anbefaler vore Læsere at se ind i Papirhandelen, Gamle Kongevej 98.

Fru Harbous Virksomhed.

Omstaaende findes en Beretning om *Børnesanatoriets* Virksomhed og en Indbydelse til at yde Bidrag til Sagen. Fru Harbou følger i et privat Brev til Redaktionen yderligere til: „Gid det dog var muligt at fortsætte Børnesanatoriet i September. Kosten, mest Mælkemad, Søbade og den daglige Omhu har næsten gjort Vidundere.“

Vi tvivler ikke om Paalideligheden af Fruens Ord og vil blot lægge vort Ønske til hendes. Mange kan maaske give lidt, saa de smaa Børn endnu kan faa lidt Sommerluft og Strandbade.

Gaver i Klædningsstykker, Mad og Penge modtages med Tak. Adresse: Petersens nye Sted, Kastrup.

Vokshjertet.

En Kærlighedshistorie

af Paul von Szczipanjski.

Efter den Dag prøvede Hr. von Barovski ikke mere at tænke paa Marysia. Han